

POLITIKUS AZ, AKI AZ ERÉNYEI JOGÁN HIVATÁSSZERŰEN
RÉSZT VESZ A KÖZÜGYEKBE, ANNAK ÉRDEKÉBEN, HOGY
BOLCSÉSSÉGÉVEL ÉS ÁLLHATATOSSÁGÁVAL HOZZÁJÁRJULJON A
KÖZÖSSÉG VALAMENNYI TAGJÁNAK BOLDOGULÁSÁHOZ.

/ I.E. 700 KÖRÜL /

AMER ÉS A HATALOM
ISBN: 123-456-7890-12-3

KATE BROOKS & DUNCAN SHELLEY | AMER ÉS A HATALOM

KATE BROOKS & DUNCAN SHELLEY

AMER ÉS A HATALOM

szabadon terjeszthető

Copyright 2016 © Duncan Shelley – Weith Katalin

ISBN 978-615-5310-31-7

SZABADON TERJESZTHETŐ!

www.brookskiado.hu

www.duncanshelley.com

Borító: Gyenes András

Kiadó: Brooks Kiadó és Menedzsment Iroda Kft.

Igazgató: Weith Katalin

Nyomdai munka: Multiszolg Kft.

Az uralkodó a nép erkölcsi példaképe.

ELSŐ FEJEZET

Thomas Rutten miniszterelnökségének harmadik hónapjában új képtárat adtak át, és az eseményt megkoronázandó, összehoztak egy Picasso-kiállítást a múzeumban, ezzel is emelve az esemény jelentőségét. A nemzetközi média komoly figyelmet fordított a különleges biztonsági intézkedések mellett megrendezett átadóra. A ceremónián az államfő vágta át a szalagot, és ő volt az első, aki kísérete élén bejárhatta a méregdrága képektől roskadozó helyiségeket. Egy művészettörténész és a képtár igazgatója sürgölődött az államfő körül, elhalmozták információkkal, melyeknek a tizede sem maradt meg benne, és a huszada sem érdekelt. Gondolatai az új törvénycsomag körül forogtak, mellyel új alapokra akarta helyezni az ingadozó gazdaságot.

A rövid tárlatvezetés után a miniszterelnök pezsgőt kortyolgatva cseverészett néhány diplomatával meg a belügyminiszterével, a magas kultúra értékéről és történelmi szerepéről. Felesége rangos férfiak feleségeivel cserélt eszmét a művészetről és az estélyi ruhákról.

Thomas észrevett egy rendkívül elegáns, harmincas évei közepe táján járó férfit, aki az egyik festményt nézegette, aminek mondták ugyan a címét, de nem jegyezte meg. Volt valami vonzó a lényében, ami felkeltette az érdeklődését. Láthatóan nem tartozott sem a politikához, sem a gazdasághoz, sem valakinek a sleppjéhez. Szuverénnek tűnt, ami ritkaság errefelé.

Horst Miller, a múzeum igazgatója lépett az ismeretlen mellé, kezét fogtak, váltottak néhány szót, majd elindultak Thomas Rutten felé. Megálltak néhány lépésnyire, udvariasan várva, hogy észrevegye őket, és közelebb mehessenek.

Thomas egyenest az igazgató szemébe nézett, jelezve, hogy jöhetnek. A testőrök nem mutatták magukat, de ugrásra készen figyeltek.

– Miniszterelnök úr, kérem, engedje meg, hogy bemutassam önnek az urat! – mondta ünnepélyes hangon Miller. – Az úr Norman Trickey, festőművész és művészettörténész! Bátran állíthatom, hogy a kortárs művészek legjelentősebbjei közé tartozik! Irodalomtörténészként pedig páratlan tudással rendelkezik! Olyan sokat tud a reneszánsz kiemelkedő festőiről, hogy én néha már arra gyanakodtam, ismerte őket személyesen!

Norman megbocsátó mosollyal reagált a bemutatásra, majd Thomashoz fordult.

– Biztosíthatom önt, miniszterelnök úr, hogy Miller úr túloz!

Az államfő elmosolyodott, előrébb lépett, kezét fogott a férfival. Valamiféle megmagyarázhatatlan erő áradt a festőből.

– Thomas Rutten, örülök, hogy megismerhetem!

– Nekem megtiszteltetés, miniszterelnök úr! Norman Trickey, ahogyan Horst barátom említette, bár kissé eltúlozva jelentőségemet!

– Norman... Trickey... – ejtette ki lassan az államfő, miközben leeresztette a kezét. – Bocsásson meg, most lelepleződtem, de nem tudom hová tenni. Merre vannak kiállításai?

– Nem vagyok különösebben híres, és a teljesítményem sem vetekedhet a klasszikus mesterekével – nyugtatta Norman. – Egyetlen képem található meg múzeumban, a Louvre-ban van kiállítva, a címe Kleopátra és Caesar első találkozása. A fáraó egy tál vízbe néz bele, abban látni az arcát, látjuk a bizonytalanságát, az elszántságát, a kacérságát. Valahogy felkapták, így kerültem a képtárba. Ez korántsem olyan izgalmas, mint az ön karrierje! Nagyon örültem, amikor megválasztották! Megnyugtató, ha olyan ember ül a bársonyszékbe, aki a valódi világban ért el eredményeket, nem pedig csak politizált egész életében. Fél évvel a választások előtt felbukkant, jött, látott és győzött. Briliáns húzás volt arra építeni a kampányt, amivel az ellenfelei támadták. „Nem vagyok politikus! Hozzá vagyok szokva a világos célokhoz, a konkrét eredményt hozó munkához, azokhoz a viszonyokhoz, melyek között önök is az életüket élik, tisztelt választópolgárok! A sikereimet munkával értem el, nem pedig telefonszámokkal.”

Thomas mosolygott.

– Ellenfeleim következetesen „kölyök” néven emlegettek, és ezerszer elismételték, hogy kezdő vagyok a politikai szakmában, majd egy orvoshoz hasonlítottak: ki bízna magát egy kezdőre, ha a tapasztalt profik is elérhetőek? Nos, nincs ezzel semmi baj, a politikai választások már csak ilyenek.

– Igen, de nem szükségszerűen – tette hozzá Norman. – Az ötvenedik születésnapján indult a választási időszak, és bár, ez kétségtelen, kiváló formában van, a kölyök kissé erős!

– Nagyon köszönöm, Trickey úr! Azonban engem tényleg érdekel a festészete. Bevallom, nem vagyok egy nagy műértő, de amit elmondott a Louvre-ban kiállított festményéről, máris felkeltette az érdeklődésemet. A nézőpontja felettébb izgalmas! Kérem, meséljen még a képeiről!

– Köszönöm szépen, ön megtisztel, miniszterelnök úr! – Norman egy pillanatra a mellkasára tette a kezét. – Van egy kis kiállítóterem New Yorkban, az új képeimet oda szoktam kitenni, van egy weboldalam, azon is megjelennek a munkáim.

Miller már vette is elő a tabletjét, egy pillanat alatt megnyitotta a művész internetes galériáját, megmutatott néhány festményt az államfőnek.

– Ön remek festő! – ismerte el Thomas. Valóban megragadták a látottak. – Mennyi idő alatt kelnek el a képei?

– Tíz hónapon belül. Ha megrendelésre festek, ami néha előfordul, akkor természetesen azonnal.

– Nem akarok tolakodó lenni; ha nem akar, ne válaszoljon, kérem! Milyen összegeket szokott kérni egy-egy festményért? – érdeklődött Thomas. Ötlete sem volt, milyen pénzek repkednek ezen a területen.

– Ötszázezer és egymillió dollár között – válaszolta a művész.

Felszaladt a miniszterelnök szemöldöke.

– Trickey úr egészen egyedi módon festi a fényt, állítom, hogy ezen a téren páratlan! – jelentette be Miller igazgató.

– Horst, zavarba hozol engem! – nevetett Norman.

– Kíváncsivá tett! – mondta Thomas. – Ha megkérdezhetem, mennyi idő alatt készít el egy képet?

– A száradásokkal együtt egy hét.

Az államfő felnevetett.

– Irigylem! Azt csinálja, amit szeret, és kellően honorálják a munkáját! Úgy sejtem, nem nagyon stresszes az élete.

– Valóban. Magam is úgy vélem, hogy szerencsés ember vagyok – bólogatott Norman. – Ez egy nagyon szabad élet. De, mint mindennek, ennek is van számtalan buktatója. Sikeres kollégáim közül sokan fiatalon tönkremennek, elragadja őket az élvhajzás, a drog, az alkohol, a kicsapongó életmód, amire rámegy az egészségük, gyakran az életük is, esetenként a józan eszük.

Thomas egyetértően bólogatott.

– Megértem, a szabadsághoz érettség kell – jegyezte meg sóhajtva. – Meg fogom nézni a festményeit, tüzetesebben, nem csak így felületesen.

– Köszönöm, miniszterelnök úr! – mosolygott Norman. – A parlamentje előcsarnokában vannak kiállítva festmények, láttam egy dokumentumfilmben. Örömmel odaajándékoznám néhány képemet! Megtiszteltetésnek érezném, ha a munkáim ott lógnának az országházban!

– Ön igazán nagylelkű, művész úr, nagyon köszönöm! – mosolygott az államfő. – Nem engedhetjük meg magunknak, hogy több millió dollárért vásároljunk festményeket, azonban örömmel ékesítjük a parlamentet a legkiválóbb művészek alkotásaival.

A fogadás hátralévő részében Thomas és Norman már nem beszélgetett, de az államfő gondolatai vissza-visszatértek a frissen megismert, különleges festő személyére. Nem tudta megmagyarázni, mi az, ami lenyűgözi benne, ám valami miatt képtelen volt szabadulni az érzéstől, hogy nekik dolguk van egymással.

Amer, aki ezeréves életének elmúlt húsz évét Norman Trickey álcájában töltötte, tisztán érzékelte a miniszterelnök gondolatait. Látta azt is, mi vár rá, hogyan próbálják majd felőrölni az idealizmusát néhány napon belül.